

er sammenarbejdet til een Bestemmelse, der fastsætter, at som Krænkelser af Forfatterretten anses ikke:

Udførelse, der ikke har Karakteren af dramatisk Forestilling, af tidligere udgivne musikalske Kompositioner, herunder Danse og Sange,

1. naar Udførelsen sker som Led i en Undervisning,
2. naar Udførelsen sker ved Folkemøder, Folkefester, Sang- eller Musikstævner og endvidere ved Lejligheder, hvor Tilhørerne har Adgang uden Betaling, alt under Forudsætning af, at Udførelsen ikke foranstaltes i Erhvervsøjemed,
3. naar Indtægten udelukkende er bestemt til godgørende Øjemed, og de medvirkende ikke oppebærer noget Vederlag for deres Virksomhed.

Denne nye Affattelse betyder en Ophævelse af visse Begrænsninger i Komponistens Raadighed, idet efter den hidtidige § 14 g enhver Udførelse, som ikke har Karakter af dramatisk Forestilling, frit er tilladt af: 1) tidligere udgivne Danse, 2) enkelte mindre Stykker uddragne af tidligere udgivne større musikalske Kompositioner, 3) tidligere udgivne Sange, for saa vidt der er hengaaet mindst 2 Aar fra Udløbet af det Aar, i hvilket Sangene første Gang er udgivne.

I øvrigt anses — efter hvad der oplyses i Bemærkningerne — den nuværende Bestemmelse i Litra g for stridende mod Bernerkonventionen.

§ 15 undtager fra Krænkelser af Forfatterretten Aftryk i Aviser eller Tidsskrifter fra andre Aviser eller Tidsskrifter af *aktuelle Artikler vedrørende økonomiske, politiske eller religiøse Spørgsmaal*, af Dagsnyheder eller af blandede Meddelelser, som alene har Karakter af Pressemeddelelser. (Efter Loven af 1912 enkelte Artikler eller Meddelelser i andre Aviser eller Tidsskrifter«).

Den nye Formulering betyder for de egentlige Artiklers Vedkommende en Indskrænkning i Laanestoffet og svarer ganske til den ændrede Konvention. I øvrigt kræves som tidligere tydelig Kildeangivelse, ligesom Forbehold mod Eftertryk kan tages. — Den hidtidige Regel om, at Feuilletonromaner, herunder Noveller, er undtagne fra Laaneretten, er foreslaaet ophævet som overflødig og uheldig.